

[Finansministeren.]

1965-forslagets regler om den endelige indkomstopgørelse bevirker nemlig, at eventuelle uoverensstemmelser mellem forskudsskat og slutskat bliver særlig store, og at de forplanter sig fra år til år. Det vil sige, at et enkelt års afvigelse fra samtidighedsprincippet medfører en tendens til, at der heller ikke kan opnås 100 pct.s samtidighed i en række følgende år. Dette er en følge af, at man ved slutskattens beregning i 1965-forslaget bruger det nuværende system med skat bagud og skattefradrag bagud. På dette område var der altså ikke i 1965-forslaget tale om en ren samtidighedsskat.

Efter de mange udtalelser, der i sommerens løb er faldet til gunst for en egentlig samtidighedsskat, har vi i regeringen ment, at tiden måtte være inde til, at vi kunne gå det skridt videre at gennemføre dette princip om samtidighedsskatten helt konsekvent i kildeskatteforslaget. Efter det nu foreliggende lovforslag skal derfor også slutskatten beregnes efter de samme opkrævningskalaer, som er anvendt ved beregningen af den foreløbige skat i årets løb. På den måde bliver det da de lavere procent-satser i opkrævningskalaen, der bestemmer størrelsen af restskat og overskydende skat, og disse beløb bliver derfor væsentlig mindre end ved anvendelse af reglerne i det tidligere forslag. Vi mener, at der på dette punkt ligger en væsentlig forbedring og en væsentlig forenkling af kildeskatteforslaget.

Når skattefradraget på denne måde gives allerede ved beregning af restskatten, undgår man, at efterreguleringer vedrørende skatten for det ene år påvirker næste års skattefradrag og fører til ny uoverensstemmelse mellem forskudsskat og slutskat, der kan få skattemæssige konsekvenser også for de følgende år.

Efter 1965-forslaget opdelttes indkomstskatten til staten i en almindelig skat og en tillægsskat. Også på dette område kommer vi med en ændring. Tillægsskatten skal ikke indeholdes i lønindtægten, efter 1965-forslaget, men opkræves ved skattebilletter. Som et led i forenklingen foreslår vi nu, at almindelig indkomstskat og tillægsskat slås sammen til én skat, så hele indkomstskatten kan opkræves på samme måde. For at opnå dette må naturligvis også hele skatten beregnes ved

hjælp af opkrævningskalaer. De skal udarbejdes på grundlag af udskrivningsreglerne, således at skattefradraget indregnes ved fastsættelsen af procenterne. For arbejdsgiverne får ændringen vel ingen større betydning, fordi der under alle omstændigheder skal udarbejdes tabeller, hvori skattebeløbene direkte kan aflæses. Og for den enkelte skatteyder vil systemet indebære en betydelig forenkling. Det er kun udarbejdelsen af skattetabellerne, der bliver mere kompliceret.

Når tillægsskatten nu slås sammen med den almindelige indkomstskat, vil den blive beregnet af den løbende indtægt, efterhånden som den indtjenes. Det vil skabe bedre overensstemmelse mellem forskudsskatten og slutskatten. Denne ændring vil således også være et skridt i retning af mere samtidighed i beskatningen og en forenkling, da man undgår de særlige tillægsskattetabeller.

Det samme gælder bestemmelsen om, at der ved opkrævning på bikort — altså det særlige skattekort, som anvendes ved ekstrajob — skal anvendes en opkrævningsprocent i stedet for opkrævningstabel. Denne opkrævningsprocent kan da anvendes for den pågældende skatteyder ved al erhvervelse af A-indkomst, der finder sted uden for hans hovedbeskæftigelse. Fremgangsmåden tilsigter at nå så tæt på slutskatten som muligt også for disse ekstrajobs vedkommende.

Sammenfattende kan man sige, at det nye i lovforslaget er følgende:

Tillægsskatten slås sammen med den almindelige indkomstskat til en samlet indkomstskat, der beregnes på grundlag af opkrævningskalaer, hvori skattefradraget er indregnet. Man anvender også opkrævningskalaernes lavere satser ved slutskattens beregning. Derved bliver såvel restskat som overskydende skat mindre end ved anvendelse af udskrivningsreglerne. Der er så gjort op med skattefradraget allerede i forbindelse med slutskatteopgøret, hvorved restskat og overskydende skat derfor ikke vil påvirke indkomstopgørelsen i det følgende år. Skattefradraget kommer på denne måde til at omfatte netop den skat, der svarer til årets indkomst.